

กฎหมายปกครองไทยเราใช้ระบบอุทธรณ์บังคับแบบเยอรมันซึ่งต้องอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองก่อนฟ้องคดี แต่ผลของการอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับแบบฝรั่งเศส ดังนั้น คำสั่งทางปกครองที่มีผลบังคับในระยะเวลาที่สั้นกว่าระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือพิจารณาอุทธรณ์ ทำให้เกิดปัญหาที่ผู้เสียหายไม่อาจแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายได้ทันกำหนด ปัญหากรณีที่กฎหมายไม่ได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ไว้ว่าควรจะใช้ระยะเวลาเท่าใด หรือกรณีที่ฝ่ายปกครองนิ่งเฉยมิได้พิจารณาอุทธรณ์ลงมาภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดว่าจะมีผลเป็นประการใด

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดข้อยกเว้นไม่ต้องอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ไม่เพียงพอ และควรกำหนดเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ให้แน่นอนในกรณีที่กฎหมายไม่ได้กำหนดไว้ว่าไม่เกิน 90 วัน และหากฝ่ายปกครองนิ่งเฉยมิได้มีการพิจารณาอุทธรณ์ลงมาในเวลาดังกล่าวก็ควรใช้ระบบปฏิเสธโดยปริยายเพื่อให้การฟ้องคดีอยู่ในแนวทางเดียวกัน คือไม่ต้องฟ้องบังคับให้ฝ่ายปกครองพิจารณาอุทธรณ์ แต่ฟ้องเพิกถอนคำสั่งปฏิเสธโดยปริยายนั้น

The system of appeal in Thai administrative law is similar to that of Germany in which appeals for *arête* have to be filed prior to cases being brought to court. Nonetheless, as in France, appeals must fall within a stipulated period of time or otherwise *arête* will be suspended. Therefore, there are cases in which the period of time in which *arête* can be rendered is shorter than the time required for making or considering given appeals. This leads to such problems as injured parties not being able to have grievances remedied or damages awarded within the stipulated time frame. Moreover, the law fails to specify the length of time in which an appeal must be taken into consideration. Additionally, the law fails to address the consequences of administrative courts ignoring appeals, as well as the consequences of these courts failing to consider appeals in a timely fashion or even within a time frame expressly stipulated by law.

Accordingly, this thesis suggests that an amendment should be made to the provisions of the Administrative Official Procedure Act B.E. 2539 (C.E. 1996). This amendment should stipulate exceptions to be made for appealing administrative orders when the length of time available for consideration of such appeals is insufficient. Therefore, time limits for considering appeals should be precisely stipulated in cases in which the law does not stipulate that the period for consideration should not exceed 90 days.

However, if an administrative court fails to take action and does not consider an appeal in the stipulated time frame, a system of tacit repudiation should be used so as to regularize implementation. In other words, there would be no need in such cases to bring suit to force consideration of an appeal. To the contrary, suit should rather be brought to quash the tacit repudiation.